

стандартизації, акредитації та нагляду за природоохоронною діяльністю на підприємствах ПЕК;

організаційне сприяння укладенню та виконанню угод про розподіл продукції [3].

Неухильне виконання Департаментом своїх функцій в поєднанні з співпрацею з іншими державними структурами, бізнесом, наукою та громадянським суспільством сприятиме ефективній реалізації інвестиційної політики у паливно-енергетичному комплексі України та, як наслідок, забезпеченню потреб соціально-економічного розвитку України та економічному зростанню.

Список використаних джерел:

Гриценко Л. Л. Державна інвестиційна політика: сутність, цілі та завдання / Л. Л. Гриценко // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – 2012. – Вип. 22(2). – С. 89-95.

Земляний М. Пріоритети інвестиційної політики у паливно-енергетичному комплексі України / М. Земляний // Стратегічні пріоритети. – 2012. – № 3. – С. 47–52.

Положення про Департамент стратегії розвитку паливно-енергетичного комплексу та інвестиційної політики Міністерства енергетики та вугільної промисловості України [Електронний ресурс]. – Міністерство економічного розвитку та торгівлі. Платформа ефективного регулювання. – Режим доступу: <https://regulation.gov.ua/catalogue/department/id203>.

УДК 346: [658.5:005.334]

КОДЕКС УКРАЇНИ З ПРОЦЕДУР БАНКРУТСТВА ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ПРОЦЕДУР ВІДНОВЛЕННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ БОРЖНИКА

О. С. Яцюк, І. О. Мандрик

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: olegstya@gmail.com*

ухваленням наприкінці 2018 року Верховною Радою України Кодексу з процедур банкрутства (надалі – Кодекс) [1], який станом на березень 2019 року направлено на підпис Президенту Україну, зроблено вагомий крок в справі реформування системи регулювання неплатоспроможності в нашій державі, підготовка якого тривала близько двох років [2].

Варто зазначити, що за показником «Вирішення неплатоспроможності» рейтингу «DoingBusiness», що складається Міжнародною фінансовою корпорацією Світового банку, Україна станом на травень 2018 році займала 145 позицію [3], найгіршу серед усіх показників, що беруться до уваги при визначенні місця країни в рейтингу. В той же час, проведений в [4] розрахунок

дозволяє припустити, що за цим показником в 2019 році наша держава підніметься на 67 позицію, що допоможе Україні перейти на вищу сходинку в загальному рейтингу [4].

За твердженням провідних вітчизняних експертів в сфері банкрутства та відновлення платоспроможності Г. Власюк [5] та І. Ніколаєва [6], з прийняттям Кодексу український бізнес отримав потужний стимул для розвитку і залучення інвестицій, причому зміни стосуються не лише великих компаній, а й малого та середнього бізнесу, а також фізичних осіб.

Так, новий Кодекс України з процедур банкрутства дозволяє забезпечити вищий рівень захисту права кредиторів, в тому числі заставних. Активи боржників продаватимуться через онлайн-платформи, що забезпечить прозорість та максимально високу ціну відчуженого майна. Також підвищується рівень відповідальності менеджменту підприємства-боржника за невжиті заходи для попередження банкрутства.

Кодекс надає можливість визнати недійсними правочини майнового характеру боржника з пов'язаними особами впродовж останніх трьох років, що передували відкриттю процедури банкрутства. Крім того, кредитори зможуть брати участь в обранні арбітражного керуючого, який повинен регулярно звітувати перед ними про фінансовий стан боржника [1].

Завдяки захищеності прав кредиторів в Україні стане можливим відновлення кредитування, на яке дуже чекає бізнес і яке забезпечується, зокрема, через спрощений механізм звернення стягнення на заставлене майно [5-6].

Важливим новведенням є вдосконалена процедура корпоративного банкрутства. Завдяки її спрощенню банкрута можна буде продати як працюючий бізнес. Сама процедура значно прискориться за допомогою скорочення підстав для касаційного оскарження і подешевшає. Це є важливим моментом, оскільки за індексом стягнення Україна з показником 8,9 цента на 1 долар США перебуває серед світовий аутсайдерів (для порівняння – в розвинутих країнах цей показник рівний 71,2, тобто вищий в 8 разів) [2, с. 259].

Варто зазначити, що нормативно-правовим актом [1] запроваджено цілий блок норм, які вирішують питання самоврядування арбітражних керуючих – ключових фігур в процедурах банкрутства, від рівня фахової підготовки та добросовісності яких залежить ефективність процедур банкрутства. Змінами передбачається створення єдиної Асоціації арбітражних керуючих, до лав якої увійдуть всі арбітражні керуючі. Ця Асоціація буде визначати стандарти професії та правила професійної етики арбітражних керуючих, брати участь в здійсненні допуску до професії, підвищенні кваліфікації арбітражних керуючих та контролі за їх діяльністю.

Одним із основних нововведень є запровадження Кодексом інституту банкрутства фізичних осіб, про необхідність існування якого в нашій державі мова велася досить давно [7; 8, с. 28]. Так, Кодекс [1] надає фінансово неспроможним особам можливість для рестарту та цивілізованого

врегулювання питання проблемних іпотечних кредитів в іноземній валюті. Їх можна буде реструктуризувати за умови, що кредитна заборгованість виникла до того, як Кодекс набув чинності.

Кодекс означає позитивні зміни і з точки зору інвестиційного клімату. Після його вступу в дію правила ведення бізнесу, зокрема в частині банкрутства, стануть прозорішими і зрозумілішими для інвесторів, що вже працюють в Україні або планують розпочати діяльність; для останніх він також дасть можливість краще прогнозувати розвиток бізнесу в майбутньому [5].

Загалом слід констатувати, що введення в дію Кодексу [1] забезпечить вдосконалення процедур банкрутства, зменшення строків провадження у справах про банкрутство, поліпшення умов ведення бізнесу в Україні, рівні права та можливості для однакового захисту всіма кредиторами боржника своїх законних інтересів у процедурі банкрутства, зменшення можливостей для зловживань у процедурах банкрутства.

Список використаних джерел:

Проект Кодексу України з процедур банкрутства № 8060 від 26.02.2018. Карта законопроекту [Електронний ресурс]. – Офіційний веб-портал Верховної Ради України. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63518

Яцюк О. С. Впровадження процедур банкрутства та відновлення платоспроможності фізичної особи в Україні: актуальність та перспективи /

С. Яцюк // Сучасні управлінські технології в умовах трансформації соціально-економічних відносин (Івано-Франківськ, 19-20 квітня 2018 року): Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, Івано-Франківськ, 2018. – С. 258-263.

Rankings & Ease of Doing Business Score [Електронний ресурс] // The World Bank. Doingbusiness. Measuring Business Regulations. – 01.03.2019. – Режим доступу: <http://www.doingbusiness.org/en/rankings>

Власюк Г. Кодекс про банкрутство: що треба знати. Інфографіка [Електронний ресурс] / Г. Власюк // Комітет з питань економічної політики Верховної Ради України. – 22.10.2018. – Режим доступу: <http://komekpol.rada.gov.ua/uploads/documents/32406.pdf>

Власюк Г. Інфографіка та коментар щодо Кодексу України з процедур банкрутства [Електронний ресурс] / Г. Власюк // Комітет з питань економічної політики Верховної Ради України. – 22.10.2018. – Режим доступу: <http://komekpol.rada.gov.ua/news/news/73665.html>

Ігор Ніколаєв відповів на запитання суддів щодо положень Кодексу з процедур банкрутства під час розширеної наради у Верховному суді [Електронний ресурс] // Благодійна організація «Центр комерційного права». – 26.10.2018. – Режим доступу: <http://commerciallaw.com.ua/uk/podii/eventnews/1150-ihor-nikolaiev-vidpoviv-na-zapytannia-suddiv-shchodo-polozhen-kodeksu-z-protsedur-bankrutstva-pid-chas-rozshyrenoi-narady-u-verkhovnomu-sudi>

Яцюк О. С. Регулирование процесса банкротства физических лиц: анализ зарубежного опыта / О. С. Яцюк // Современные финансовые отношения: проблемы и перспективы развития: Материалы II Международной научно-практической конференции преподавателей и аспирантов. 11 декабря 2014 г. – Новосибирск: Изд-во СГУПС, 2015. – С. 199-205.

Ніколаєв І. Транскордонне банкрутство: запровадження в українському законодавстві механізмів реалізації процедур банкрутства з іноземним елементом / І. Ніколаєв // Українське комерційне право. Науково-практичний журнал. – № 13. – 2013. – С. 27-34.

УДК 332.1:711

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ РИНКУ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Н. І. Ящерицина, Т. І. Войтків

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

e-mail: yashcheritsyna@gmail.com

Розвиток сфери послуг розглядається як фактор модернізації і зміни моделі економіки по шляху переходу від індустріального до постіндустріального суспільства, становлення вищих технологічних укладів, формування прогресивної структури економіки. В останні роки значимість цього фактору зросла у вітчизняній економіці. Однак відставання України в розвитку сфери послуг сьогодні розглядається як одна з гальмівних причин інтеграції нашої економіки в Європейський економічний простір. Вирішення проблеми вимагає уваги до розвитку підприємництва в цьому секторі, оцінки середовища його функціонування, екзогенних та ендогенних факторів, що впливають на це[3;48].

Піднімаючи проблему розвитку підприємництва, варто чітко розмежувати поняття «сфера послуг» і «ринку послуг». Якщо перше пов'язано з виокремленням у результаті четвертого великого суспільного поділу праці окремого сектору економіки, який спеціалізується на наданні послуг, то друге трактується як середовище взаємодії виробників і споживачів послуг у процесі поставлених цілей, в якому формуються складні причинно-наслідкові зв'язки між попитом і пропозицією, доходами, цінами і обсягами послуг. За класичною концепцією – це механізм, за якого споживачі і виробники послуг у процесі досягнення поставлених цілей, в якому формуються складні причинно-наслідкові зв'язки між попитом і пропозицією, доходами, цінами і обсягами послуг. За класичною концепцією – це механізм, за якого споживачі і виробники послуг діють згідно з ціновими сигналами, зумовленими попитом і пропозицією, доходами, цінами та обсягами послуг. За класичною концепцією – це механізм, за якого споживачі і виробники послуг діють згідно з ціновими сигналами, зумовленими попитом і пропозицією; за маркетинговою – як сукупність існуючих і потенційних покупців; за інституційною – як база контрактів, що укладаються і розвиваються, виконання яких забезпечується